

Leeri-leeri lõuke (Kaarma)

ahellaul

Leeri-leeri lõuke,
kus so kulla pesake?
Ula all aavikus,
toa taga tamme otsas.
Kus see tamm jälle jähi?
Vanamees raius tamme ää.
Kus see vanamees jälle jähi?
Vana mees suri ise ää.
Kus see vanamees maha maeti?
Pitka põllu peenra peale.
Kus see peenar jälle jähi?
Ätsed katsid peenra ää.
Kus need ätsed jälle jähid?
Neitsit noppis ätsed ää.
Kus see neitsit jälle jähi?
Neitsit kiikus kivi otsas.
Kus see kivi jälle jähi?
Vesi veeretab kivi ää.
Kus see vesi jälle jähi?
Must ärg rüüpas vee ää.
Kus see must ärg jälle jähi?
Tappur tappis musta ärja.
Kus see tappur jälle jähi?
Kõvasi kulutas tapru ää.
Kus see kõvasi jälle jähi?
Kõvasi kargas kannu alla.
Kus see kand jälle jähi?
Karu käristas kannu üles.
Kus see karu jälle jähi?
Karu läks muiste muile maile,
jättas jäljed seia maile,
pooled jäljed Poolamaile.
Vat-tilli, vat-tilli pom-pom-pom,
laul sai otsa, laks läks metsa,
laks läks laia lepa otsa,
suure metsa saare otsa.

Teadmata üleskirjutaja on need sõnad saatnud Jakob Hurdale ilmselt Kaarma kihelkonnast (H I 4, 294).